15 mai 2014. Eurovision Debate; TellEurope: pentru prima dată în istorie, 90 de minute de dezbatere live cu cei 5 lideri politici care speră să dețină poziția de președinte al Comisiei Europene, după voturile de la europarlamentarele care urmează în 22-25 mai. În mass-media controlată a fost nevoie ca de aer de această dezbatere televizată live, în încercarea de a mai revigora europenismul în sufletul sutelor de milioane de europeni. Totodată, acțiunea-TV permite ceva contact al maselor de oameni cu subiectele majore ale momentului din perspectiva politicienilor de vârf ai UE. Variate afirmații dure poți vedea mai ales în mediul on-line, mai zgomotos, dar sincer, live și necontrolat de forțe invizibile pline de bani, gata să te manipuleze și să îți bage o mortală euro-austeritate pentru a își salva averile și interesele lor colosale. În timpul dezbaterii erau peste 1.000 de twitt-uri pe minut… participând peste 10.000 de oameni; au fost în total 63.000 de mesaje pe twitter; te poți întreba totuși, este acestă manifestare a libertății de expresie mai mult decât zgomot de fond? Ce am pierdut în Europa? Încrederea. Cel mai mare capital… Avem în schimb euroscepticism și extremism cât încape. Cum se mai simte Visul European? Atârnă din el ceva tuburi? Ce ciudățenie mai este Uniunea Europeană… și mai ales ce viitor are? Cine te reprezintă pe tine în schema asta? Care este legitimitatea structurilor europene? Cine este europeanul care poate aduce idei fezabile pentru a crește calitatea vieții în zonă, pe termen mediu și lung… pentru 500 de milioane de oameni? Cum funcționează ideile vechi și care sunt cele strategice noi? Care sunt ideile de doi bani care au dus la criza actuală? Ce gândire și acțiune politică ar fi dezirabilă? Subiectele sunt multe, mult prea multe, de la energie, telecomunicații, imigrație, economie sustenabilă… la mediu… și până și înșirarea lor ar putea să fie extinsă pe 100 de pagini. Ce linii strategice sunt posibile și cum ne pierdem în eurobirocratice detalii, în timp ce oameni-concreți, chiar societăți întregi ajung în agonie?

A merge pe direcția Europei-Națiunilor-Suverane sau a Statelor-Unite-ale-Europei? Pe unde ne aflăm acum între aceste limite… când 60% din legislație este de facto generată la nivel de Brussel? Cum poate să tragă la răspundere un oficial european, o conducere politică a unui stat-membru suveran? Regiunile care devin independente/ autonome în UE, ce statut au? Cât poate să interfereze UE în astfel de aspecte? Cum se pot demite guverne alese (Grecia, Italia), pentru a fi înlocuite cu guverne de tehnocrați, impuse prin discuții și înțelegeri de culise în Troică? Este Europă senilă, un fel de babă plictisitoare care este preocupată de a reglementa curbura castravetelui,… în timp ce alții… Se simte nevoia de o altă Europă, nouă, non-penibilă, mai puțin birocratică, dinamică și agilă, cu deschidere către viitor? Ce se petrece de fapt pe la Brussel și prin teritoriile din UE? Cum mai merge lupta cu Mafia… pare că merge bine, mafiei

mai ales? Grupuri de interese, lobby… ce presiune reprezintă astea în mecanismele decizionale? Lobby-iștii colcăie pe coridoarele structurilor de putere și găsesc calea spre a influența deciziile în interesul mafiilor care îi finanțează. Unde mai este interesul pârlitului de cetățean european… cel plătitor de taxe și impozite?

Europa este pe cale de a își pierde puterea? Care este relația UE cu alte puteri? Cât poate să fie transparent/ vizibil și cât este secret din ceea ce se întâmplă? Acordul de Liber Schimb cu Statele Unite este negociat în spatele ușilor închise… iar oamenii europeni care protestează sunt arestați? Oare asta cât crește euro-negativismul? Cum se implică UE în conflictul Ucraina-Rusia, cum este manipulat de SUA care îi ascultă toate telefoanele și îi preia toate e-mailurile… Ce nivel de sancțiuni își poate permite să aplice Rusiei și cu ce riscuri și consecințe? Există un interes european valid și apt de a fi prioritar, sau el este sub sechestrul diferitelor înțelegeri național-statale-personale cu Rusia și liderul ei?

Discuții despre oamenii care suferă în Europa… cocoșați de politici de austeritate. Vezi ce este în Grecia cu oamenii care nu au ce mânca, sau prin Spania cu șomajul masiv al tinerilor, cu extremismul ce prinde rădăcini puternice în Franța? Cum se poate ieși din această situație catastrofală… din rușinoase și scandaloase mizerii la nivel societal? Cât de bine percepem realitatea actuală, cum descoperim cauzele problemelor… și mai ales soluțiile? Acumularea de deficite și afundarea în datorii publice nesustenabile… este intrarea pe o spirală care duce doar la dezastru. Irlanda, Spania, Grecia, Italia… și câte altele sunt oare contaminate? Ai văzut nivelul datoriei publice din Marea Britanie? Povara datoriilor bancare ale băncilor private, criza imobiliară, creditele neperformante… reglementări europene de o complexitate care scapă controlului? Cum e cu Tragedia Grecească… cu medicamentul austerității care a dus la o îmbolnăvire și mai gravă a societății? Există în UE 27 milioane de șomeri, dintre care 6 milioane de tineri (până acum…). De multe ori, oameni cu educație și calificare înaltă, cu capacitate de performanță intelectuală… sunt la marginea sărăciei și a excluziunii sociale. Cunoști câțiva? Ce înseamnă solidaritate europeană… și până unde se poate împinge această solidaritate? Care sunt alternativele? Cât de credibile mai sunt poveștile cu locuri de muncă stabile și bine plătite, ce este cu puterea de cumpărare, pensii, contexte aducătoare de viață umană europeană… spre exemplu pe la periferiile locuite de noi?

Turbulențele economice și ale lor efecte sociale și politice au adus la suprafață diferitele frustrări, tensiuni între sud și nord, conflicte de interese, viziuni diferite despre ce anume este și ce trebuie să devină UE. Cine este responsabil pentru dezastruozitatea situației din mari zone europene și de agravarea care a produs euroscepticismul și întărirea abordărilor extremiste? Neîncrederea în instituțiile UE… deziluzia în Europa, oameni care doresc să aibă libertatea

decizională națională… ieșirea din zona euro… ce ar însemna asta? Este pe cale de adâncire o ruptură între omul european… și zona decizională care îi devine din ce în ce mai străină, mai îndepărtată, mai puțin transparentă, mai indiferentă… și din ce în ce mai antipatică. Te poți întreba, pe cine reprezintă acești eurocircari? Euroebe și eurobecali, euroneveste, euroșmecherași, euromafioți, eurociudați? 766 de europarlamentari care vor eurodormi, eurooieri, euromăcăi, euroșmecheri 5 ani pe un eurovenit plătit de tine: fiecare papagal de acesta va lua 7.500 euro pe lună, plus câte 250.000 de euro pe an, bani pentru cheltuieli? Iar tu… contribuabilul.

O joacă cu alegeri europarlamentare, odată la 5 ani… care duce la ce? La 25 mai 2014, în 28 de state membre ale UE, 400.000 de cetățeni cu drept de vot ar putea să aleagă să voteze; dar marea majoritate vor alege să stea departe, de scârbă, indiferență, sictir de alte euroebe, eurobecali, reșaparea unei noi mizerii. La dezbaterea eurovizionată, din punct de vedere al reușitei comunicaționale avem o serie cu Martin Schulz – Party of European Socialists, Ska Keller – European Greens (dar verzii oricum nu au mari șanse de a avea număr mare de voturi), și oarecum Guy Verhofstadt – Alliance of Liberals and Democrats for Europe… restul spre zero. Care sunt valorile europene… principiile majore… și cum se combină ele cu tradiții locale? Unde este neutralitatea religioasă a spațiului public versus libertatea religioasă? Riscul alunecării în ultraconservatorism… este prezent mai ales în zonele marginale (ar trebui să menționez câteva?). În privința simbolurilor religioase, Schulz a vorbit despre nevoia de neutralitate a spațiilor publice (asta ar însemna scoaterea crucilor din Parlamente ale unor țări marginale sau din școli spre exemplu). Verhofstadt a vorbit destul de interesant despre drepturile noastre în contextul NSA și a altor programe de spionare a oamenilor: a proteja viața privată și datele oamenilor. În privința conflictului Rusia/ Ucraina, Jean-Claude Juncker, candidatul PPE pentru președinția Comisiei Europene, a zis: “Războiul nu este o soluție, avem prea multe cimitire militare și nu ne dorim și mai multe.” Da. Parcă nimic altceva nu mai lipsea.

http://www.eurovisiondebate.tv/

Cât de mare a ajuns neîncrederea în structurile birocratice ale Uniunii Europene? Conform sondajelor de opinie la nivel european (Europeans in 2014, Special Eurobarometer 415, prelevarea datelor între 14-24 martie 2014), 59% dintre europeni nu au încredere în Uniunea Europeană, 32% au încredere iar 9% nu își exprimă opinia. Față de Parlamentul European, 53% nu au încredere, 34% au încredere; față de Comisia Europeană, 51% nu au încredere, 33% au încredere; față de Banca Centrală Europeană (din Frankfurt), 54% nu au încredere, iar 31% au încredere. Când nu ai încredere în anumite persoane sau partide, “este cum este”, dar când nu mai ai încredere în întregul sistem european, asta suna oarecum catastrofal. Este oare

un dezastru politic de dimensiune europeană? Date detaliate, pe 77 de pagini se pot vedea aici:

http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_415_data_en.pdf

Cum se poate spera o nouă Europă care să poată să fie iubită? Ce răspunsuri poate da UE la marile întrebări ale zilei de azi și de mâine? “Nu uita, votul tău contează”, nu pentru tine, ci pentru altcineva: noi euroebe și eurobecali sunt înscriși pe listele din care ai ocazia să alegi… iar dacă nu, tot acolo este? Asta e democrația? Putea să fie altfel? Culmea este când votanții ajung mobilizați din cauza sentimentelor anti-UE. Îți vine a crede că mesajul anti-UE pe care se bazează campania electorală a Frontului Național din Franța, extremism de dreapta, a produs o forță politică ce poate colecta și cel mai mare număr de voturi din țara respectivă? Partidul Independenței din Marea Britanie… care cere ieșirea UK din UE, poate să fie și el cel mai mare partid britanic, în urma alegerilor europarlamentare. Cum e cu entități precum Golden Down – Zorii Aurii din Grecia, catalogate ca neonaziste? Ce semn este acesta pentru Europa? Euroscepticii – mai puțin agresivi, la nivelul Uniunii Europene au ajuns puternici: nu este exclus ca reprezentarea acestui curent în structurile UE în urma alegerilor europarlamentare, să fie atât de mare încât să existe capacitatea de a bloca deciziile, inclusiv adoptarea bugetului. De fapt, consecințele pot să fie și mai profunde, este posibilă chiar și subminarea întregii construcții europene, din interior. Îți place?

AUTOR ©
dr. Peter Lengyel

PS. Dacă vezi votanții din cava sat… Cucutenii din Dos, sau Vărsătura, înșirați în fața birtului așteptând să vină cineva să le ofere o vodcă pentru încurajare/ sau o găleată albastră cu stele care nu reprezintă mită electorală… îți dai seama că totul este OK, deja.

SURSA:
Peter Lengyel Blog